

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: I. N., narozený X,
t.č. pobytem X,
zastoupený JUDr. Veronikou Pupalovou, advokátkou,
sídlem Májová 606/35, 350 02 Cheb,

proti

žalovanému: Ředitelství služby cizinecké policie, IČO: 00007064,
sídlem Olšanská 2/2, 130 51 Praha 3 – Žižkov,

v řízení o žalobě ze dne 12. 1. 2024 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2023, č. j. CPR-36602-9/ČJ-2023-930310-V243,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 8. 9. 2023, č. j. KRPP 130624-17/ČJ-2023-030022 (dále jen **rozhodnutí správního orgánu I. stupně**), bylo žalobci dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 1, 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o pobytu cizinců**), uloženo správní vyhoštění. Doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace byla stanovena v trvání čtyř let. Počátek

doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace byl stanoven v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ode dne, kdy žalobce vycestuje z území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace. Současně byla podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena doba k vycestování z území členských států EU, a výše uvedených států do země státního občanství žalobce nebo třetí země, kde je oprávněn pobývat nebo která ho přijme, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění. Podle 179 zákona o pobytu cizinců nebyly shledány důvody znemožňující vycestování a vycestování žalobce je možné. Současně správní orgán I. stupně podle § 123b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců uložil žalobci zvláštní opatření za účelem vycestování z území nebo z území členských států EU, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a to povinnost žalobce osobně se hlásit Odboru cizinecké policie plzeňského kraje, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, na adrese Slovanská alej 26, 307 51 Plzeň, každou středu v 10:00 hodin.

2. Žalobou naříkaným rozhodnutím ze dne 21. 12. 2023, č. j. CPR-36602-9/ČJ-2023-930310-V243, bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**) odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

II.

Žaloba

3. Žalobce v úvodu žaloby vyjádřil nesouhlas s postupem žalovaného, který v odvolacím řízení provedl vlastní dokazování, avšak neprovedl již důkazy navržené žalobcem a svůj postup nijak neodůvodnil. Žalovaný tak měl postupovat v rozporu s § 3 správního řádu, tím, že nedostatečně zjistil skutečný stav věci. Dále žalobce rozporoval postup správního orgánu I. stupně, jímž bylo rozhodnuto v tzv. zkráceném řízení, neboť dle jeho názoru nebyly pro takový postup splněny podmínky. Žalobce rovněž namítal nezohlednění existence dalších vazeb na území EU (bratr) či existenci pobytového oprávnění uděleného žalobci Španělskem. Závěrem žalobce namítal nepřiměřenost napadeného rozhodnutí a nesprávné posouzení přiměřenosti ze strany žalovaného. V tomto směru se měl žalovaný nedostatečně vypořádat s argumentací obsaženou v odvolání žalobce. Současně mělo ze strany správních orgánů dojít k bagatelizaci této situace. Dále žalobce namítal nedostatečné poučení sebe a své přítelkyně o dopadech rozhodnutí do života přítelkyně žalobce, která je poživatelkou dočasné ochrany. Žalobce spatřoval rozpor napadeného rozhodnutí s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, kdy žalovaný s touto premisou nepracoval. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Ve vyjádření k žalobě dne 17. 1. 2024 žalovaný uvedl, že protiprávní jednání žalobce bylo řádně zjištěno, spisovým materiálem doloženo a dostatečně odůvodněno. Současně nebyla zjištěna taková procesní pochybení, která by způsobovala nezákonnost vedeného řízení, potažmo pak rozhodnutí, které z takového řízení vzešlo. K aktuálně uplatněným žalobním námitkám žalovaný sdělil, že na základě podaného odvolání ověřil námitky žalobce týkající

se jeho tvrzeného povolení k pobytu na území Španělska. V případě, že by bylo potvrzeno, přistoupil by žalovaný ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci k novému projednání z důvodu zjištění nových skutečností a změny stavu věci. K tomu však nedošlo. Žalovaný proto setrval na názoru, že svým postupem reagoval na odvolací námitky žalobce, neobstaral nový důkaz, ale pouze provedeným šetřením potvrdil skutečnosti, na základě kterých bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tj. že žalobce není držitelem platného oprávnění k pobytu na území Španělska a že předložený španělský průkaz k pobytu byl vydán Španělskem jiné osobě než žalobci, neboť byl vydán státnímu příslušníkovi Rumunska. Vzhledem k tomu neshledal žalovaný svůj postup nezákonným a nebylo ani na místě aplikovat procesní postup navržený žalobcem. K další námitce žalobce stran nevypořádání odvolací námitky a neprovedení doplnění správního spisu o žalobcem navržené důkazy žalovaný uvedl, že žalobce opakovaně v odvolání a následně v žalobě trvá na tom, že je držitelem platného oprávnění k pobytu vydaného Španělskem a za tímto účelem navrhoval provedení důkazu. Ze strany žalovaného však bylo postupováno právě s ohledem na ověření této skutečnosti, přičemž bylo bezpochyby zjištěno, že osoba N. I., nar. X, st. přísl. X, není držitelem španělského povolení k pobytu. Ředitelství v odůvodnění svého rozhodnutí uvedlo, že z žalobcem předložených písemností byla bezpochyby doložena jeho totožnost a že předložený průkaz k pobytu Španělska byl vydán na základě padělaných dokladů, které předložil také při pobytové kontrole na území ČR. Žalobce vystupoval s těmito padělanými doklady na území EU, ačkoliv si byl vědom, že není občanem Rumunska a že sňatkem přijal jiné jméno a ani po rozvodu se nevrátil ke svému rodnému příjmení, na které byly tyto doklady vydány. Žalovaný se domníval, že se s námitkou žalobce v uvedeném ohledu vypořádal, a proto nepřistoupil k provedení dalších žalobcem navrhovaných důkazů. K žalobní námitce ohledně vyhodnocení dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života a délky vedeného správního řízení, žalovaný odkázal pro podobnost těchto námitek s těmi odvolacími na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ale také na své odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť má za to, že v rámci vedeného správního řízení bylo zcela dostačujícím způsobem vypořádáno se vším, co v řízení vyšlo najevo i s tím, co uvedl žalobce. Z uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

5. O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání, neboť byly pro takový postup splněny podmínky [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.)].
6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba je nedůvodná.
8. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti: Žalobce byl dne 7. 9. 2023 v 10:35 hodin zastaven u BČS OMW u obce Rozvadov hlídkou Celní správy pro Plzeňský kraj při silniční kontrole jako řidič ve vozidle BMW RZ: X, státní poznávací značky Rumunska.

Následnou lustrací dokladu v aplikaci Linda byla zjištěna shoda s osobou N. I., nar. X, st. přísl. X, kdy tato osoba je vedena v pátrání Interpol, pátrání po pobytu, žádající stát Moldavská republika, ID 9435859, s platností od 9. 2. 2021 do 9. 2. 2026. Vzhledem k pochybnostem v lustraci byla na místo přivolána hlídka Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Tachov, Obvodní oddělení Tachov (dále jen „OOP Tachov“), které účastník řízení předložil občanský průkaz Rumunska č. X, vydaný na jméno T. I., nar. X, st. přísl. X s platností od 18. 11. 2016 do 2. 9. 2026 a řidičský průkaz Rumunska číslo X, vydaný na jméno T. I., nar. X, st. přísl. X s platností od 21. 7. 2017 do 21. 7. 2027. Hlídka OOP Tachov následně vyrozuměla dozorčí službu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „OPKPE“). Dozorčí služba na místo vyslala hlídku OPKPE a policistu Policie ČR Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení dokladů a specializovaných činností (dále jen „ODSČ“). Na místě policista z ODSČ provedl přístrojem Regula kontrolu pravosti dokladů předložených žalobcem, kdy zjistil, že se v obou případech jedná o padělek. Lustrací v cizineckém informačním systému bylo zjištěno, že žalobce nemá na území ČR povolen žádný druh pobytu. Na základě výše uvedených skutečností byl žalobce téhož dne zajištěn a následně s ním bylo zahájeno správní řízení o správním vyhoštění. Ještě téhož dne byla správním orgánem elektronicky zaslána na Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odbor mezinárodních vztahů, Oddělení zahraničních vztahů Mikulov- Drasenhofen žádost o informaci, zda osoba T. I., nar. X, st. přísl. X s občanským průkazem X existuje v rumunských databázích, a pokud ano, tak zda má vydaný platný řidičský průkaz. Dále byla současně zaslána žádost o informaci, zda osoba N. I., nar. X, st. přísl. X prochází v evidencích Moldavské republiky. Později ještě téhož dne přišla odpověď, kde bylo sděleno, že osoba T. I., nar. X, st. přísl. X v rumunské databázi neexistuje. Občanský průkaz číslo X byl vydán jinému občanu Rumunska. K osobě N. I., nar. X, st. přísl. X bylo sděleno, že je tato osoba vedena v evidencích Moldavské republiky. Osobě je vydána ID karta číslo A890623 02, platnost do 2. 9. 2025 a cestovní pas číslo X, platný do 29. 7. 2021. Osoba není držitelem řidičského průkazu. V průběhu odvolacího řízení doložil žalobce do správního spisu rodný list, rozvodový list a výpis ze zápisu o uzavření manželství. Žalovaný vzhledem k okolnostem projednávaného případu si dne 17. 10. 2023 vyžádal cestou Ředitelství pro mezinárodní policejní spolupráci informaci ohledně pobytového oprávnění cizince na území Španělska (I. N., nar. X, st. přísl. X). Z informace získané ze sdělení Interpolu Madrid bylo zjištěno, že cizinec měl španělské povolení k pobytu, jehož platnost vypršela dne 16. 1. 2013. V reakci na to žalobce předložil své vyjádření ze dne 13. 11. 2023, kde uvedl, disponuje pobytovým oprávněním na území Španělska, které mu bylo jako rezidentní uděleno dne 19. 9. 2017 na jméno I. T., nar. X.

9. Dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona o pobytu cizinců „Policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, prokáže-li se cizinec policii dokladem, který je padělán, anebo dokladem jiné osoby jako dokladem vlastním.“
10. Dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců „Policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního

systemu smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území nebo na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, bez platného cestovního dokladu, ač k tomu není oprávněn.“

11. Dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců „Policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území nebo na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.“
12. Nejdříve ze všeho považuje soud za nezbytné pro další postup vypořádat otázku týkající se předložení padělků dokladů a s tím následně související nelegální pobyt žalobce.
13. Jak vyplývá ze správního spisu, žalobce se dne 7. 9. 2023 hlídce policie ČR identifikoval předložením občanského průkazu Rumunska č. X, vydaného na jméno T. I., nar. X, st. přísl. X s platností od 18. 11. 2016 do 2. 9. 2026 a řidičským průkazem Rumunska číslo X, vydaný na jméno T. I., nar. X, st. přísl. X s platností od 21. 7. 2017 do 21. 7. 2027 (dále souhrnně jen jako **padělané doklady**). Skutečnost, že se jedná o padělky dokladů, byla potvrzena odborným vyjádřením ze dne 8. 9. 2023. Současně byla zjištěna skutečná identita žalobce, a to N. I., nar. X, st. přísl. X. Tato skutečnost odpovídá i žalobcem předloženým listinám. Z rodného listu vyplývá, že žalobce se narodil jako T. I., nar. X, st. přísl. X. Výpis ze zápisu o uzavření manželství poskytuje údaj o převzetí manželčina příjmení žalobcem – N.. Následně z rozvodového listu vyplývá, že po rozvodu si žalobce ponechal příjmení N.. Žádné jiné informace svědčící o další změně příjmení žalobce nepředložil a ani ze strany žalovaného nebyly zjištěny. Rovněž při výslechu v rámci správního řízení dne 8. 9. 2023 žalobce uvedl, že je státní příslušností Moldavské a není občanem Rumunska. Ze strany správních orgánů tak byla bez pochyb zjištěna pravá totožnost žalobce – N. I., nar. X, st. přísl. X. O vědomosti žalobce, že se jedná o padělky dokladů, svědčí dle správních orgánů i soudu způsob, jakým si žalobce zajistil padělané doklady, který vykazuje zcela zřejmé známky atypičnosti takového postupu, a lze z něj vyčíst nelegální činnost společnosti, jež mu doklady zhotovila. Jak žalobce uvedl, společnost si našel na internetu poté, co mu skončila platnost jeho cestovního dokladu, společnost si nechala zaplatit neobvykle vysokou částku za své služby. Rovněž nutno poukázat na rozpor v tvrzeních žalobce, kdy uvedl, že si našel tuto společnost, poté jí zaplatil, ale závěrem uvedl, že to vlastně celé vyřizovala sestra. V souhrnu uvedeného poté soud, stejně jako správní orgány obou stupňů, došel ke zcela jednoznačnému závěru, že žalobce si byl vědom nesprávnosti údajů v padělaných dokladech, stejně jako faktu, že jejich vystavení předcházelo nestandardní vyřízení. Ze všech uvedených důvodů je soud názoru, že žalobce si musel být vědom toho, že se jedná o padělky dokladů či alespoň doklady s nepravdivými údaji, jejichž používání je nelegální. Nicméně, jak uvedl žalovaný na str. 8-9 napadeného rozhodnutí, v řízení o uložení správního vyhoštění není zavinění nezákonného počínání rozhodné pro uložení správního vyhoštění. Jelikož byly žalobcem předložené doklady prokazatelně padělky a žalobce nepředložil jiný cestovní doklad spolu s povolením k pobytu na území ČR, naplnil bez pochybností skutkovou podstatu důvodů pro uložení správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 1, 3 a 4 zákona o pobytu cizinců.
14. Co se týče žalobci uděleného pobytového oprávnění ve Španělsku, zdejší soud odkazuje na rozhodnutí žalovaného a vyjádření v něm k uvedené otázce obsažené, s kterými se plně

ztotožňuje. ČR zcela jistě není oprávněna zrušit pobytové oprávnění žalobce udělené jiným státem. Avšak je v rámci řízení o správním vyhoštění oprávněno učinit v tomto směru vlastní úvahu. Tato úvaha v případě žalobce spočívala v posouzení, zda bylo žalobci skutečně uděleno pobytové oprávnění Španělskem. Ze zjištěných informací v rámci správního řízení bylo zjištěno, že žalobci nebylo ve Španělsku uděleno žádné platné pobytové oprávnění ke skutečné identitě N. I., nar. X, st. přísl. X. Naopak bylo zjištěno, že platné oprávnění žalobce udělené Španělskem bylo uděleno osobě T. I., nar. X, st. přísl. X. S ohledem na tyto skutečnosti se pak jeví jasně předvídatelný závěr, že žalobce N. I., nar. X, st. přísl. X skutečně nedisponuje platným pobytovým oprávněním uděleným Španělskem. Jelikož osoba T. I., nar. X, st. přísl. X neexistuje, nad to se jedná o podvodně vytvořenou identitu, nemohlo jí jako takové být uděleno pobytové oprávnění, tím spíše po předložení padělaných dokladů. Úvahy žalovaného v tomto směru soud shledal legitimními a v souladu se zákonem. Rovněž s ohledem na výše uvedené shledal soud za nadbytečné provádět dokazování těchto skutečností předložení Španělského pobytového oprávnění na jméno T. I., nar. X, st. přísl. X, neboť tento důkaz by nepřinesl žádná nová zjištění.

15. Námitku napadající délku řízení předcházející vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně neshledal soud důvodnou. Zákon o pobytu cizinců neobsahuje úpravu minimální délky trvání řízení o uložení správního vyhoštění. Zákon o pobytu cizinců ve spojení se správním řádem upravují toliko maximální délku lhůt, v nichž musí správní orgány, ale i účastníci řízení, činit úkony, jimiž naplňují svá práva a povinnosti, aby předešli negativním dopadům případné nečinnosti. Pakliže tedy zákony neupravují minimální délku trvání správního řízení, je poté nezbytné sledovat splnění všech podmínek kladených na takové řízení. Jsou-li však tyto podmínky splněny, nebrání správnímu orgánu nic v tom, aby rozhodl ve věci např. obratem, v rámci několika hodin či jen ve lhůtě čítající jednotky dnů. Jelikož správní orgán I. stupně dodržel veškeré na něj kladené procesní povinnosti, tj. zejména shromáždil dostatek podkladů k rozhodnutí, z něhož mohl zjistit stav věci způsobem neponechávajícím prostor k pochybnostem (zjišťoval skutečnosti svědčící jak ve prospěch žalobce, tak v jeho neprospěch) a poskytl dostatečné poučení žalobci i jeho přítelkyni o jejich právech a povinnostech, nebyla délka řízení na úkor žádné ze stran a nebránilo nic rozhodnutí ve věci v krátké lhůtě započaté od zahájení řízení. V podrobnostech soud odkazuje na jednotlivé body tohoto rozhodnutí.
16. Dále žalobce namítal nedostatečné posouzení závislosti dalších osob na své osobě; v daném případě se jednalo o bratra žalobce. Na tomto místě soud odkazuje na výsledek žalobce ze dne 8. 9. 2023, kde byl žalobce dotazován, zda má v ČR nebo v EU osobu, kvůli které by ukončení jeho pobytu bylo z hlediska zásahu do rodinného a soukromého života nepřiměřené. Žalobce mezi takovými osobami uvedl pouze svou přítelkyni. O závislosti svého bratra na jeho osobě žalobce neuvedl ničeho. V první řadě je to žalobce, kdo je povinen uvádět rozhodné skutečnosti pro posouzení přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života. Žalobce však neuvedl v tomto směru ve vztahu k bratrovi a jeho rodině nic. Žalobce v podaném odvolání toliko poukázal na to, že se správní orgán touto skutečností, tj. že má žalobce na území EU bratra, přičemž otázkou, zda je napadené rozhodnutí ve vztahu k němu nepřiměřené, se nezabýval. K uvedenému soud konstatuje, že v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně neuvedl žalobce žádné skutečnosti, které by mohly vést správní orgán k závěrům, že by ve vztahu k jeho bratrovi bylo jeho vyhoštění nepřiměřené. V odvolacím řízení žalobce uvedl toliko, že se žalovaný tímto nezabýval, aniž uvedl, z jakých konkrétních důvodů by měla mít tato skutečnost relevanci

pro posouzení přiměřenosti rozhodnutí. Nyní v projednávané žalobě žalobce opět neuvedl, v čem spatřuje ve vztahu ke svému bratru napadené rozhodnutí nepřiměřeným a z jakého důvodu se měl touto vazbou žalovaný zaobírat. Jelikož žalobce neuvedl důvod, proč se touto skutečností zabývat, kdy ze správního řízení rovněž nevyplynuly žádné indicie vedoucí k možným úvahám o nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí pro zmíněný důvod, nepovažuje soud napadené rozhodnutí v tomto ohledu za nezákonné, a proto neshledal námitku důvodnou.

17. Soud shledal nedůvodnou také námitku týkající se nedostatečného poučení žalobce a jeho přítelkyně. Žalobci i jeho přítelkyni se dostalo zákonem předepsaného poučení o jejich právech a povinnostech. Oběma dle názoru soudu nebylo upřeno právo na spravedlivý proces. Mezi poučovací povinností zcela jistě nepatří poučení o hmotném právu, tj. o otázkách týkajících se různých výsledků řízení a souvisejících následků v závislosti na tom, jakou žalobce nebo jiná osoba uvede výpověď. Správní orgány tudíž nebyly povinny poučit žalobce ani jeho přítelkyni o následcích, které by byli nuceni podstoupit v případě, kdyby přítelkyně žalobce vycestovala spolu s ním do Moldavska či jiné země mimo EU.
18. Dále se soud zabýval skupinou námitek, jíž žalobce napadal závěry správních orgánů o přiměřenosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k přítelkyni žalobce. Zejména v tomto ohledu spatřoval žalobce rozhodnutí nepřiměřené ve vztahu k soukromému a rodinnému životu, který na území ČR má se svou přítelkyní. Žalobce navázal vztah se svou přítelkyní na území ČR v polovině roku 2022 a od té doby ho udržují. Dále z provedených výsledků obou partnerů vyplynulo, že tito spolu nežijí soustavně, neboť žalobce přijíždí do ČR především v době pokerových turnajů, jinak pobývá ve Španělsku. Přítelkyně žalobce pobývá na území ČR na základě udělené dočasné ochrany. K uvedenému soud konstatuje, že napadeným rozhodnutím bude bez debat způsoben zásah do rodinného a soukromého života žalobce, avšak tento zásah neshledává soud nepřiměřeným. Zprvu je třeba uvést, že žalobce pobýval od počátku zmíněného vztahu na území ČR nelegálně a na základě padělaných dokladů. V důsledku toho si musel být vědom rizika, že v případě odhalení jeho nelegálního pobytu dojde k narušení jím vytvořených vazeb. Přesto se žalobce rozhodl toto riziko ignorovat, anebo bezdůvodně spoléhat na to, že k takové situaci nedojde. Ať tak či onak, od počátku si byl vědom tohoto rizika. K uvedenému soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2023, č. j. 3 Azs 231/2021 – 43 [21], kde se NSS vyjádřil k nahlížení na vztahy vzniklé v době nelegálního pobytu takto: „*S ohledem na shora uvedené závěry Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že v situaci, kdy je prokázáno, že partnerský vztah vznikl v době nelegálního pobytu stěžovatele na území ČR, nemohli partneři důvodně předpokládat, že stěžovatel bude moci na území ČR setrvat, a otázka posouzení existence a intenzity trvalého partnerského vztahu tak není zásadní, jak správně konstatoval městský soud.*„ Současně z provedených výsledků vyplynulo, že přítelkyně žalobce není zcela odkázaná nebo závislá na žalobci, co se týče financí, péče a bydlení; to platí i obráceně pro žalobce. Rovněž se měla partnerka žalobce vyjádřit v tom smyslu, že kdyby byl žalobce povinen vycestovat, vycestovala by spolu s ním. Na tomto místě rozporuje soud tvrzení žalobce o pozbytí pobytového oprávnění přítelkyně ve formě dočasné ochrany pro případ vycestování. Tyto úvahy žalobce jsou ničím podložené fabulace. Žalobkyně je oprávněna v rámci dočasné ochrany cestovat po EU, což i opakovaně s žalobcem činila, jak shodně uvedli (návštěvy Španělska). Rovněž ze zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců nevyplývá, že by měla žalobkyně již v případě pouhého vycestování mimo území EU pozbyt toto oprávnění. V případě vycestování musí být žalobkyně toliko srozuměna s tím, že pozbyde některé výsady z tohoto pobytového titulu plynoucí a současně si bude nucena

vyřídí pobytové oprávnění příslušné země, kde bude chtít pobývat s žalobcem trvale. O pobytové oprávnění ve formě dočasné ochrany tak může přítelkyně žalobce přijít až po nabytí jiného pobytového oprávnění, avšak s ohledem na to, že když přítelkyně žalobce požádá o pobytové oprávnění v jiném státě, je logické, že již o dočasnou ochranu poskytovanou ze strany ČR nestojí, neboť hodlá pobývat v jiném státě. V části námitek týkajících se pobytového titulu partnerky žalobce soud konstatuje, že je zcela na rozhodnutí partnerky žalobce, zda se rozhodne po dobu nutnou s žalobcem vycestovat či si vyřídí pobytové oprávnění v zemi, kde se se žalobcem nově, třeba i jen po přechodnou dobu, usídí a v důsledku toho se rozhodne vzdát dočasné ochrany poskytované ČR. Stejně tak z hlediska dalších v úvahu připadajících vazeb na území ČR nedospěl soud k názoru, že by výkon napadeného rozhodnutí byl nepřiměřený. Žalobce pobývá na území ČR nepravidelně a především za účelem pokerových turnajů. Svou činnost, jíž si zajišťuje finanční prostředky pro život, může žalobce vykonávat kdekoliv, není vázán výhradně na území ČR. Mimo vztahu s přítelkyní žalobce neuvedl další vazby, které by jej vázaly k území ČR či EU. Žalobcův zdravotní stav je dobrý a nebrání mu ve vycestování a realizaci života mimo území EU. Rovněž z odůvodnění napadeného rozhodnutí soud neseznal žádný úmysl žalovaného bagatelizovat situaci žalobce a jeho přítelkyně či účelově vytrhávat z kontextu jejich výpovědí text pro podporu svých závěrů. Své závěry správní orgány v tomto směru dostatečným, logickým a přezkoumatelným zdůvodnily; z odůvodnění je přesně seznatelný způsob uvažování a myšlenkový tok, který správní orgány dovedl ke konečnému závěru, přičemž správní spis obsahuje dostatek podkladů, z kterých při tom vycházely.

19. Co se týče žalobcem vytýkaného postupu žalovaného, který neprovedl žalobcem navržené důkazy, považuje soud tuto námitku za lichou. Důvod pro takový závěr spatřuje soud ve skutečnosti, že žalovaný promítl do napadeného rozhodnutí veškeré žalobcem předložené důkazy s výjimkou v odvolacím řízení předloženého španělského pobytového oprávnění. S ohledem na to, že bylo zjištěno, že žalobce nemá ve Španělsku pod svou pravou identitou vydáno žádné pobytové oprávnění, nebylo opodstatněné provádět důkaz, jímž žalobce prokazuje skutečnost, že mu bylo ve Španělsku uděleno pobytové oprávnění na základě padělaných dokladů. Na tento důkaz by tak v konečném součtu bylo stejně nahlíženo jako na nadbytečný.
20. Podle čl. 8 Úmluvy „(1) Každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydli a korespondence. (2) Státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.“
21. Z dikce čl. 8 Úmluvy vyplývá, že do práva na soukromý a rodinný život lze zasáhnout jen za určitých podmínek. Do soukromého a rodinného života žalobce je zasáhnuto na základě zákonem předvídaného postupu dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 1, 3 a 4 zákona o pobytu cizinců, tj. zcela v souladu se zákonem a čl. 8 Úmluvy. Rovněž je z celého rozhodnutí patrný důvod, pro který k zmíněnému zásahu dochází, a tím je nelegální pobyt žalobce na území ČR za použití padělaných dokumentů. Státem sledovaný veřejný zájem představuje zájem státu na tom, aby se na jeho území nacházeli pouze cizinci s legálně nabytým pobytovým oprávněním. Žalobcův nelegální pobyt je tedy v přímém rozporu s veřejným zájmem, v tomto případě zastoupeným především zájmem na veřejné bezpečnosti a předcházení zločinnosti, čímž je naplněna i druhá podmínka nezbytná pro možnost zásahu

do soukromého a rodinného života žalobce. O to více je třeba trvat na uvedeném za situace, kdy žalobce vystupoval nejen na území ČR pod falešnou identitou, kdy si za tímto účelem obstaral i padělky dokladů.

22. Délka trvání zákazu vstupu na příslušná území byla v případě žalobce stanovena v trvání čtyř let. Jelikož dle § 119 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu lze uložit dobu zákazu vstupu maximálně v době trvání pěti let a žalobce naplnil hned tři skutkové podstaty pro uložení správního vyhoštění dle zmíněného ustanovení, kdy zejména využil padělky dokladů, považuje soud správními orgány stanovenou délku zákazu vstupu v horní hranici sazby za opodstatněnou a dostatečně odůvodněnou.
23. Současně soud konstatuje, že neshledal žádnou z vytýkaných částí napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelnou, když veškerá argumentace žalovaného jasně, srozumitelně a logicky podává přehled a záznam o tom, jaké myšlenkové procesy vedly žalovaného k učiněným závěrům, jaké skutečnosti považoval za důležité, jak hodnotil důkazy. Rovněž považuje soud zjištěný stav věci za dostatečný. Postup správních orgánů považuje soud v souladu se zákony a ostatními právními předpisy; šetřící zájmy žalobce a dalších osob a respektující veřejný zájem.
24. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s., neboť ji shledal nedůvodnou (**výrok I. rozsudku**).

VI.

Náklady řízení

25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jež měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 8. března 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně